

Divadlo **Radar**

*Velká pán
/ Ondřej Pecený*

Léonore Confino

Belgická rybka

(Le poisson belge)

On ira écouter Harlem au coin de Manhattan
On ira rougir le thé dans les souks à Amman
On ira nager dans le lit du fleuve Sénégal
Et on verra brûler Bombay sous un feu de Bengale

On ira gratter le ciel en dessous de Kyoto
On ira sentir Rio battre au cœur de Janeiro
On lèvera nos yeux sur le plafond de la chapelle Sixtine
Et on lèvera nos verres dans le café Pouchkine

Oh qu'elle est belle notre chance
Aux milles couleurs de l'être humain
Mélangées de nos différences
À la croisée des destins

...

On dira que le poètes n'ont pas de drapeaux
On fera des jours de fête autant qu'on a de héros
On saura que les enfants sont les gardiens de l'âme
Et qu'il y a des reines autant qu'il y a de femmes

On dira que les rencontres font les plus beaux voyages
On verra qu'on ne mérite que ce qui se partage
On entendra chanter des musiques d'ailleurs
Et l'on saura donner ce que l'on a de meilleur

ZAZ: ON IRA

Koprodukce souborů Divadla RADAR

Načerno Hrobeso Za oponou

Léonore Confino

Belgická rybka

„Dětský přísahy nic neznamenají.“

Nádech. Potemnělá jezírka v bruselské čtvrti Ixelles.
Velká pán a Malej holka. Čekají. Jeden druhého si nevšímají.
Nádech. Když se jedno dítě pozve k jednomu pánovi domů
a převrátí mu život naruby. *Nádech.* Křehký příběh, který
zpochybňuje identitu, v hlubinách duše oslavuje jinakost
a před obtížností existence schovává hlavu pod vodu.
Nádech. Poetická cesta k dětství, na které jsme možná
už dávno zapomněli. *Nádech...*

~ INSCENAČNÍ TÝM

scéna, režie ~ Lukáš Křížek

překlad ~ Petr Christov

kostýmy ~ Barbora Heřmánková

světelný design, zvuk ~ Michael Simandl

foto vizuál (plakát, program) ~ Markéta Šedivá

foto inscenace ~ Markéta Šedivá a Štěpán Kňákal

~ OSOBY A OBSAZENÍ

Velká pán ~ Ondřej Pečený

Malej holka ~ Karolína Klempířová / Eliška Srnská

česká premiéra 3. a 4. února 2023
v Divadle RADAR

Cesta k Belgické rybce

Léonore Confino (*1981) je herečka a dramatička působící ve Francii a v Kanadě. S režisérkou Catherine Schaub založila divadelní soubor Productions du Sillon, jako herečka spolupracovala například s režisérem Nielsem Arestrupem na jeho inscenacích pro slavný Avignonský festival.

Belgická rybka měla světovou premiéru v září 2015 a v roce 2016 byla Léonore Confino nominována na **prestižní divadelní cenu Molière** v kategorii Nejlepší žijící autor francouzsky psaných her. Cenu Molière 2016 v kategorii Ženský objev roku si odnesla herečka Géraldine Martineau za roli Malého holky.

U nás byl text poprvé představen v rámci 2. ročníku festivalu francouzského divadla **Sněz tu žábu / Mange ta Grenouille** jako scénická skica v režii Ondřeje Mataje. Zde jsem tehdy působil jako šéfredaktor festivalového zpravodaje *LE TISK* a o textu, který ve mně okamžitě zarezonoval, napsal nepříliš zdařilou reflexi. To bylo v první polovině března 2016.

V létě 2020 jsem oslovil Karolínu Klempířovou a Elišku Srnskou. Když se jim hra zalíbila, oslovil jsem Ondřeje Pečeného. V lednu 2021 jsme si založili chat a teprve v květnu měli první schůzku. Ve čtvrtek 24. února 2022 jsme měli první čtenou zkoušku.

Geneze je to poněkud neobvykle zdlouhavá, neboť celou dobu mj. aktivně působíme v našich kmenových souborech – **Hrobeso**, **Načerno** a **Za oponou**. Na tento unikátní projekt si ale stálo za to počkat. Máme ohromnou radost, že právě my uvedeme tento text v **české premiéře** a že díky němu už nebudeme zapomínat na své vnitřní dítě. A vy se po něm třeba také zkuste poohlédnout.

– Lukáš Křížek

*Malá holka
/ Karolína Klempířová*

Rozhovor s Léonore Confino

~ Jak bychom vypadali jako děti?

Rozhovor vznikl v březnu 2016 pro zpravodaj *LE TISK* v rámci 2. ročníku festivalu francouzského divadla *Sněz tu žábu / Mange ta grenouille*.
autorka: Nicol Škvarová / šéfredaktor: Lukáš Křížek

Mohla byste nám na úvod říci něco o sobě?

Žiji v Montreuil, na předměstí Paříže. Je mi 34 let. Když mi bylo šestnáct, přestěhovala jsem se do Montréalu, kde jsem se věnovala akrobacii na visuté hrazdě a divadelní improvizaci. Po návratu do Francie jsem studovala dokumentární film, později jsem začala pracovat jako autorka a herečka. Společně s režisérkou Catherine Schaub vedu divadelní soubor Productions du Sillon, se kterým realizujeme veškeré naše divadelní projekty.

V čem vidíte smysl divadelní tvorby?

Mým cílem je tvořit texty, které vyžadují jevištní zpracování a živé herce. Pokud text jeviště nepotřebuje, pokud mu stačí, když si ho přečteme doma na gauči a naplno ho tak vnímáme, myslím, že je dobré nechat ho literaturou. Líbí se mi, když se skrze slova dozvídáme něco o životě a pocitech režiséra, herců a pak i diváků. To je podle mě na této práci nejsilnější. Abychom se dostali do této fáze, je třeba, aby měl text určité mezery. Určitý prostor k interpretaci. Divadlo má pro mě smysl v tom, že vyžaduje, aby k němu diváci zaujali nějaký postoj.

Jaká témata vás zajímají jako autorku?

Texty *Ring*, *Building a Jedni a ti druzí* jsem začala budovat sociologickou trilogii o vztazích, práci a rodině. O srážce jednotlivce se společností. Od *Belgické rybky* mě zajímá spíše jednotlivec a události, které ho ovlivňují. Jeho dětství, nevědomí, nervozity a momenty, skrze které se vrací zpátky ke svojí podstatě.

Co je pro vás důležitější – forma nebo obsah?

Vždycky se snažím najít rovnováhu mezi materiálem (rytmem těla, jazyka), společenským kontextem (úzkosti, které máme všichni společné) a symbolickou hodnotou (archetypální obrazy, společné kořeny). Když se tyto tři elementy potkají v jednom textu a představují společně určitou výzvu, má podle mě smysl takový text inscenovat.

Dnes uvidíme scénickou skicu vašeho textu *Belgická rybka*.

Co vás inspirovalo k jeho vzniku?

V metru jsem kdysi hrála takovou hru, abych se zabavila – snažila jsem si představit na unavených obličejích mých spoluobčanů, jak vypadali jako děti. Někdy je to jasné, někdy nemožné. A jednoho dne jsem se podívala do zrcadla a zahrála si tu hru sama se sebou – moje vnitřní dítě už skoro odešlo. Řekla jsem si: tak, teď už si musíš pospíšit. Příběh *Belgické rybky* je příběh muže, který jde na ryby, a jeho vnitřního dítěte, které se v něm dusí.

Belgická rybka se hrála v Paříži poprvé vloni v září (2015).

Jak vypadala inscenace? Jak hru přijalo publikum?

Režie Catherine Schaub navodila temnou, snovou atmosféru, přitom skrze velmi jednoduchou scénografii, která nechávala hodně prostoru pro fantazii. Poetická hudba rozmazávala hranici mezi realitou a fikcí. Herečka Géraldine Martineau a herec Marc Lavoine mezi sebou vytvořili výjimečnou chemii, skvěle se doplňovali. Publikum se podle mě nechalo unést příběhem. V Théâtre de la Pépinière se hrálo přes sto repríz a ještě pojedeme příští rok na turné. Myslím, že pro celý soubor to byla hodně emotivní práce, při které se hodně prohloubily vzájemné vazby.

*Malej holka
/ Eliška Srnská*

Půjdeme na kraj Manhattanu poslouchat Harlem
Půjdeme louhovat čaj na trhu v Ammánu
Půjdeme plavat do koryta řeky Senegal
A uvidíme Bombaj vzplát bengálským ohněm

Půjdeme poškrábat nebe nad Kjótem
Půjdeme cítit tlukot Ria v srdci Janeira
Pozvedneme naše oči ke stropu Sixtinské kaple
A pozdvihneme naše sklenky v Cafe Pouchkine

Ach, jaké máme štěstí
V tisících odstínech lidskosti
Smíchaných z našich rozdílů
Na křižovatce osudů

...

Řekneme, že básníci nemají vlasti
Uspořádáme oslavy pro naše hrdiny
Uvědomíme si, že děti jsou strážci duší
A že na světě je tolik královen, kolik je žen

Řekneme, že ty nejkrásnější cesty začínají setkáním
Poznáme, že si nezasloužíme nic, než to sdílené
Uslyšíme zpěv neznámé hudby
A dokážeme dávat to nejlepší, co máme

ZAZ: PŮJDEME

Děkujeme festivalu francouzského divadla
Sněz tu žábu / Mange ta grenouille nejen za „objevení“
textu, ale také za soustavnou činnost a přinášení ryze
současných frankofonních impulsů mezi české tvůrce
a divadelníky.

Děkujeme **Jiřímu Svobodovi** (ředitel DDM Praha 7)
a **Janě Kottasové** (umělecká šéfka Divadla RADAR)
za zprostředkování licence a možnost uvést hru
Belgická rybka v české premiéře.

Děkujeme herečce **Barboře Bočkové** za namluvení
úvodního upozornění, protože zapnuté mobilní telefony
do divadla opravdu nepatří.

Děkujeme hercům **Lucii Valenové** a **Jiřímu Panznerovi**
za namluvení hlasů rodičů, ukecaných psychoanalytiků.

Děkujeme **Veronice Roubíček Šternové** za pomoc
s grantem a dovoz současného belgického tisku.

Děkujeme **Tereze Horňákové** za tisk nálepek na notebook.

Děkujeme **Lucii Flemrové** za český překlad písně *On ira*
francouzské zpěvačky Zaz a korekturu programu.

Divadlo RADAR

Pplk. Sochora 9, Praha 7
umělecký šéf: Jana Kottasová
zřizovatel souboru: DDM Praha 7
ředitel DDM Praha 7: Jiří Svoboda

divadloradar.cz

facebook.com/divadloradar

facebook.com/nacerno

instagram.com/jedu_nacerno

facebook.com/radarhroboso

instagram.com/radar_hroboso

facebook.com/radarzaoponou

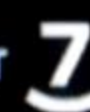
instagram.com/za__oponou

*Hru Belgická rybka od Léonore Confino zastupuje
Agence Drama - Paris (France) - www.dramaparis.com*

*Nositele autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní,
literární, audiovizuální agentura z.s., Krátkého 143/1, Praha 9.*

ART DISTRICT

Divadlo Radar

GO OUT